

Jeugd en Gezin

Portretten van vaders
die structureel of regelmatig
vanuit huis werken

WERKENDE VADERS

3.4 Thuiswerken

Af en toe óf structureel vanuit huis werken biedt mogelijkheden om tijd beschikbaar te maken voor andere activiteiten, zoals de zorg voor kinderen of het huishouden. Niet alleen het vermijden van reistijd levert tijdwinst op, ook de mogelijkheid om werk- en zorgtijd flexibel tegen elkaar uit te ruilen biedt nieuwe perspectieven. Plaats- en tijdonafhankelijk werken zit in de lift. Het aantal organisaties dat werknemers de mogelijkheid biedt om vanuit huis te werken, is sinds 2003 gestegen van 19 naar 32%.

Het afmaken van overwerk is veruit het belangrijkste motief om thuis te werken. Daarnaast is ook het vermijden van reistijd een reden. Thuis werken om zorgtaken beter te kunnen combineren is een minder voorkomend motief. Niet alle mannen die behoefte hebben aan thuiswerken weten die wens ook te realiseren. Mannen zeggen vooral dat de aard van hun werk dit niet toestaat. De leidinggevende vormt slechts voor een kleine groep een struikelblok.

In de volgende portretten komen vaders die structureel of regelmatig vanuit huis werken aan bod. Zij vertellen over hun motieven om voor deze strategie te kiezen en leggen de tactieken uit die ze ingezet hebben om hun wensen te realiseren.

Rogier

Leeftijd:

44 jaar

Functie:

journalist, hoofdredacteur van een online vastgoedblad

Kinderen:

twee zoons (7 en 9)

Partner:

arts in een verpleeghuis, 24 uur per week, met af en toe ook weekenddienst

Combineert werk en gezin door:

thuiswerken en flexibele werktijden

‘Evenwichtigheid in de relatie’

Motivatie

‘Belangrijk is dat we allebei een evenredig deel aan de opvoeding bijdragen en dat we het gevoel hebben gelijkwaardig te zijn, niet zoals vroeger dat moeder alles doet en de man werkt.’

Strategie

Rogier heeft een contract van 36 uur per week. Op dinsdag en donderdag werkt hij thuis. Donderdagmiddag heeft hij vrij. Het gezin woont sinds 2008 in Amsterdam-Noord, maar de kinderen gaan naar hun oude school in Oostzaan. Rogier brengt ze elke dag, behalve vrijdags. Dat kan, want zijn werktijden zijn flexibel. Op dinsdag gaan de kinderen naar de buitenschoolse opvang. Rogier en zijn vrouw delen de zorg voor de kinderen. ‘Wij hebben onze eigen taken in de ochtend. Mijn vrouw kleedt de kinderen aan, ik zorg voor het ontbijt en de broodtrommels voor de overblijf. Op de dagen dat ik thuis werk, zorg ik voor het avondeten. Twee tot drie avonden per week breng ik de kinderen naar bed, ik ga op vrijdagavond met hen naar Taekwondo. In de weekenden breng ik de jongste naar schaatsles, mijn vrouw brengt de oudste zoon op woensdagmiddag naar paardrijles. In het weekend kook ik en doe de boodschappen. Schoonmaken doen we samen, ik doe de was.’

Tactiek

Bij zijn vorige werkgever werkte Rogier al in deeltijd. ‘Het was een ongeschreven regel dat ik elke donderdagmiddag vrij had. Dat ging vrij makkelijk, maar ik moest er wel om de paar jaar een gevecht over voeren.’ Bij zijn huidige werkgever – ze zijn maar met z’n tweeën – heeft hij het niet vaak over zijn situatie. ‘Mijn baas heeft zelf een kindje van 1. Die donderdagmiddag is nooit een punt van discussie, maar ik moet wel af en toe aankaarten dat ik naast het werk ook kinderen heb. Hij is zelf altijd met zijn werk bezig is. Omdat ik nu samen met iemand echt iets aan het opbouwen ben, voel ik me wel meer verantwoordelijk.’ Rogier werkt daarom veel in de avonduren. ‘Ik doe eigenlijk iedere avond wel iets, het is prettig om ’s avonds te werken. Je wordt niet gebeld en je kunt geconcentreerd werken.’

Huidige werkgever

Rogiers werkgevers tot nu toe hebben geen voorzieningen in huis om de werk-zorg combinatie te regelen. Maar er is wel ruimte om flexibel met de tijden om te gaan. 'Bij een vorige werkgever gebeurde dit vaak morrend en schoorvoetend. Maar eigenlijk heeft men er heel weinig van gemerkt dat ik kinderen had. Mijn kinderen waren bijna nooit ziek, dus ik hoefde zelden plotseling vrij te nemen. Waar ik wel tegen aanliep, waren de bezwaren tegen het feit dat ik vakantie wilde opnemen tijdens de officiële schoolvakanties.' Rogier heeft ouderschapsverlof wel overwogen. 'Werk je in de ambtenarij dan wordt de helft doorbetaald, maar dat geldt niet in de private sector. We hebben niet doorgezet, omdat het niet echt nodig was en het in je salaris scheelt.'

De voor- en nadelen

'Ik ben op alle manieren betrokken, ook omdat we beiden even vaak de kinderen naar school brengen en ophalen. Je weet wat ze allemaal doen en met welke problemen ze zitten. We doen de opvoeding echt samen. Dat betekent gelijkwaardigheid en evenwichtigheid in onze relatie. 'Een groot voordeel van ons patroon is de flexibiliteit. Als er een kind ziek wordt, kan ik inspringen. Het is prettig dat die mogelijkheid er is.

'Het enige grote nadeel is dat je eigenlijk nooit helemaal loskomt van je werk en ook niet van de opvoeding van je kinderen. Je kunt niet zeggen tot hier ben ik aan het opvoeden en dan niet meer. Je bent altijd bezig. Toch kies ik hiervoor, ik vind het geen probleem om 's avonds nog wat te moeten doen. Ik geloof niet dat het mijn carrière verslechterd heeft. Het is juist een grote winst dat je twee dingen samen kunt doen. En mijn werk lijdt er totaal niet onder.'

Belemmerende en stimulerende factoren

Rogier heeft zijn opvattingen over het delen van de zorg van huis uit meegekregen. 'Mijn moeder is feministe en heeft er altijd op gehamerd hoe belangrijk het is dat mannen en vrouwen evenveel doen. En in de tijd dat ik studeerde, had je te maken met allemaal zelfstandige vrouwen. Dan kwam je niet eens op de gedachte dat alleen de man moest werken en de vrouw er voor de kinderen was. 'Ik heb het als stimulans ervaren om het samen met mijn partner te kunnen doen. Niet dat ik een negatief beeld had van de mogelijkheid om zorg uit te besteden. Ik vond juist de opvang bij school en crèches bijzonder goed. Ik ben ook niet iemand die krampachtig bezig is met de gedachte dat ik een goede relatie met mijn kinderen moet hebben. Ik kan ook wel eens vrij onverschillig zijn, heb er niet altijd zin in of ben moe van het gedoe met de kinderen.'

Wensen en aanbevelingen

Rogier geeft zijn huidige situatie een negen. 'Een tien geef je als alles perfect is. De negen is ook hoog en dat komt omdat we het beiden doen en dat er geen ziekten zijn die extra aandacht eisen. Er zijn weinig onverwachte momenten, het is allemaal redelijk voorspelbaar. Alleen met vakanties moet ik bijvoorbeeld de kinderen wel eens een hele dag in huis laten zitten, omdat ik moet werken. Dan zet ik ze achter de PlayStation. Of ik laat een meisje komen om ze bezig te houden. 'Vroeger zou men je met deze combinatie van zorg en werk als een sukkel bestempelen. Tegenwoordig niet meer. Als ik in pak achter de kinderwagen loop, wordt dat als een krachtig en progressief beeld gezien. Een vrouw in mantelpak die heel veel uren werkt, wordt niet zo positief bekeken.' Als de kinderen naar het voortgezet onderwijs gaan en hij ze niet meer hoeft te brengen, verwacht hij wel accentverschuivingen. 'Dan krijg je weer pubers in huis en ik weet niet hoe ik dat dan beleef.' Rogier vindt dat bedrijven mee zouden moeten denken over werk en zorg, met de werknemer een gesprek aangaan over wat hij nodig heeft om goed te kunnen functioneren. Maar de bal ligt in de eerste plaats bij mannen zelf. Mannen moeten een gesprek met hun werkgever aan gaan en navragen wat er mogelijk is in het bedrijf.

Ronald

Leeftijd:

44 jaar

Functie:

directeur Research and Development bij een internationaal concern in de voedingsmiddelenindustrie

Kinderen:

twee dochters (8 en 11)

Partner:

werkt 34 uur per week als directeur bij een onderzoeksinstituut

Combineert werk en gezin door:

één dag in de week thuis te zijn en op flexibele tijden te werken

‘Voor mijn carrière was het geen struikelblok’

Motivatie

‘Het is belangrijk om deel uit te maken van opvoeding en zorg en dus ook van het leven van mijn kinderen. Ik vind het leuk en wil er ook echt verantwoordelijkheid in nemen.’

Strategie

Ronalds kinderen zitten op de basisschool en komen op zijn thuiswerkdag om drie uur thuis. ‘Ik haal en breng ze die dag en breng ze ook nog op twee andere vaste dagen in de week.’ Zijn partner haalt ze ook een dag per week op van school en de overige drie dagen doet de oppas het. Die maakt ook schoon. ‘Die ene dag dat ik thuis ben, is ook een werkdag. Ik heb dan veel conference calls. Verder werk ik ook vaak ’s avonds. Als ik voor mijn werk naar het buitenland moet, dan brengt mijn partner de kinderen naar school. Opa’s en oma’s springen ook wel eens bij.’

Tactiek

‘We hebben er eerst afspraken over gemaakt.’ Na de geboorte van het eerste kind heeft Ronald ouderschapsverlof opgenomen. ‘Die officiële verlofregeling was uitstekend om aan te tonen dat ik het werk ook in vier dagen kon doen, dat ik minstens evenveel deed als mijn collega’s. Toen ik daarna een nieuwe functie kreeg, heb ik het als punt van onderhandeling gebruikt. Dat liep echter anders dan ik had verwacht. Ik stelde mijn leidinggevende voor dat ik 90 procent zou gaan werken, zodat ik ook de kinderen op kon halen van school. Zij had echter gezien dat ik de klus kon klaren en stelde me voor een vaste dag thuis te gaan werken, omdat ik die veertig uur toch wel ruimschoots haalde.’

Huidige werkgever

De tijd blijkt rijp. In het bedrijf van Ronald is work-life balance een actueel thema. De aanleiding is het feit dat er te weinig vrouwen doorstromen naar topposities en het huidige HR-beleid gericht is op het creëren van work-life balance-mogelijkheden. ‘Eigenlijk paste de afspraak met mijn leidinggevende precies in deze beleidsvoornemens.’ Binnen het bedrijf van Ronald beoogt men een cultuurverandering te bewerkstelligen, waarbij het niet meer gaat om hoe men zijn werk gedaan krijgt, maar dát men zijn werk gedaan krijgt.

Hierop wordt actief HR beleid gevoerd. Tijd- en plaatsafhankelijk werken, bijvoorbeeld door thuis te werken sluit hier goed op aan. 'De laatste drie, vier jaar is het ook echt mode geworden om thuis te werken, niet uitsluitend om voor de kinderen te zorgen, maar gewoon voor alle managers.'

Voor- en nadelen

'Ik krijg nu een voltijd salaris. Toen ik in deeltijd werkte, was dat niet het geval, terwijl ik toch vaak veertig uur werkte.'

Maar er zijn ook nadelen. 'Het is zwaar. Je moet het goed regelen en soms bekruipt je het gevoel dat je op beide fronten net niet optimaal presteert. Ik merk wel dat je meer kunt bereiken wanneer je zestig uur werkt. Voor mij betekent het ook dat ik geen functie in het buitenland ambieer. Mijn vrouw heeft haar carrière hier en hier hebben we ook onze familie en vrienden.'

Belemmerende en stimulerende factoren

Het combineren van werk en zorg houdt volgens Ronald meer in dan alleen een dag thuis werken. 'Ik heb ruim een uur reistijd en ben, als ik mij kinderen eerst naar school breng, pas om tien uur op mijn werk. 's Avonds kom ik vaak na 8 uur thuis. Voor mijn carrière was het gelukkig tot op heden geen struikelblok, ik ben altijd gevraagd te solliciteren op nieuwe functies. Het meest belemmerend is misschien wel het gevoel dat je continu een gevecht op twee fronten moet leveren, op het werk en thuis. Mijn vrouw maakt ook steeds carrièrestappen, wat betekent dat we samen nieuwe afspraken maken, de boel plannen en herorganiseren. Daar moet je dus ook rekening mee houden.'

Ronald was binnen zijn bedrijf één van de pioniers met zijn thuiswerkdag. 'Ik heb wel moeten laten zien dat het kon. Daarom heb ik ook door kunnen groeien naar een zwaardere baan met veel meer verantwoordelijkheden.' Juist het feit dat de kinderen en het gezin nu in een andere levensfase zitten, maakt het voor hem toch mogelijk om werk en zorgtaken te blijven combineren. 'De kinderen gaan naar school en tijdens hun schooluren werk ik echt.' Van het beleid om meer vrouwen te laten doorstromen in het bedrijf en het besef dat er dan ook voorzieningen moeten worden getroffen, plukt Ronald nu de vruchten. Niet alleen goede afspraken maken op het werk, maar ook thuis, blijken belangrijke voorwaarden. 'Het moet thuis ook goed op de rit staan. En we hebben een hele goede oppas aan huis. Dat maakt ons ook flexibel.'

Wensen en aanbevelingen

Ronald is tevreden met de huidige situatie. 'Ik zou het wel iets rustiger op mijn werk willen hebben, maar dat is lastig. Ik bevind me qua loopbaan nu in een fase dat het nu of nooit is.' Zijn grootste wens is vermindering van reistijd. 'Tweeënhalf uur per dag is erg veel. Buitenlandtrips zijn leuk, maar vaak ook vermoeiend en extra lastig voor thuis, dan moet je met je partner de boel plannen of allerlei andere organisatorische zaken regelen.'

Tips voor andere mannen? 'Goede afspraken maken over de carrièrestappen en de consequenties ervan goed met je partner doornemen. Elke loopbaanstap heeft namelijk ook consequenties voor je partner. Je moet voortdurend de dialoog blijven voeren en niet alleen aan het begin. Carrièreplanning is door het combineren van werk en zorg, echt een zaak van twee.'

Erick

Leeftijd

41 jaar

Functie:

journalist, freelancer. Hij wordt tweeënhalve dag per week ingehuurd door een ziekenhuis

Kinderen:

een zoon (7) en een dochter (5)

Partner:

werkt fulltime als senior onderzoeker bij een universiteit

Combineert werk en gezin door:

thuis te werken

‘Je leert ook van de kinderen’

Motivatie

‘Ik vind het een onplezierige gedachte dat je je kinderen nooit ziet omdat je aan het werk bent. Het is heel leuk om ze mee te maken. Ik kan prima werken met mijn dochter om me heen.’

Strategie

‘Tijdens de zwangerschap van de eerste hebben we alles uitgezocht. Het was een bewuste keuze van mij om een deel van de zorgtaken op me te nemen. Ik zorg er dus voor dat ik maandag ook gewoon thuis ben.’ Erick en zijn partner werken beiden fulltime. Erick is freelancer en werkt op maandag en donderdagmiddag thuis. Zijn partner doet dat op vrijdag. Omdat de kinderen op de basisschool zitten, gaat het om brengen, halen en de opvang tussen de middag. Verder maken ze gebruik van de kinderopvang, peuterspeelzaal en buitenschoolse opvang. Een dag per week past zijn schoonmoeder op. ‘Dat is een rustmoment in de week. We hebben nooit overwogen om te stoppen, we werken net zoals vroeger, alleen een beetje meer thuis, een beetje flexibeler.’ Erick kan zijn werk ook op niet-standaard uren doen, bijvoorbeeld in de avonduren.

Tactiek

De manier waarop ze het beiden geregeld hebben, is op een natuurlijke wijze ontstaan. ‘We hebben veel oppas- en kinderopvangmogelijkheden, waardoor we maximale flexibiliteit hebben.’ Dat is ook een noodzakelijke voorwaarde, omdat Erick en zijn partner allebei een volledige werkweek hebben.

Huidige werkgever

‘Ik ben zelfstandig ondernemer. Dan heb je niet veel regelingen waar je gebruik van kunt maken. Hoe de kinderopvang financieel geregeld was, hebben we wel uitgezocht. En ik geloof dat mijn partner bij haar oude werkgever nog ouderschapsverlof heeft opgespaard, maar het is nooit nodig geweest om dat op te nemen.’

De voor- en nadelen

‘Het is een luxe. Er zijn veel mannen die hun kinderen bijna nooit zien, omdat ze de hele week aan het werk zijn.’ Het plannen en organiseren houdt echter niet op. ‘We zijn wel altijd behoorlijk aan het jojo-en. Aan het begin van de week maken we afspraken hoe we die week gaan organiseren. Dat is veel werk en het vergt heel veel improvisatie. Is een van de kinderen ziek, dan moet je afstemmen: hoe zit jij, wie kan er thuis blijven?’

‘Ik heb nooit besloten om een vaste baan te nemen. Het is wel eens op mijn pad gekomen, maar ik ben er nooit op ingegaan. Dat zou ik ook niet kunnen nu. Dan krijg ik een volledige werkweek en belanden de kinderen vijf dagen in een opvangsituatie.’ Het feit dat hij geen vaste baan kan nemen, ziet Erick overigens niet als nadeel.

Belemmerende en stimulerende factoren

‘Hobbels? Schuldgevoel is een zwaar woord, maar soms heb ik het heel druk en dan moet ik de kinderen toch vragen zichzelf bezig te houden. Zij vinden dat trouwens prima hoor, ze zijn heel zelfstandig. Maar het knaagt wel eens dat je er niet helemaal voor hen kunt zijn, omdat het werk af moet.’ Erick en zijn partner hebben ervoor gekozen om hun carrière niet te onderbreken. Dat gaat niet zo maar. ‘Als je kinderen hebt, moet je daar dan wel wat extra’s voor doen. We werken inderdaad wel eens tot half één ’s nachts. ‘Ik heb voorbeelden om me heen van mannen die het ook doen zoals wij. Ook zij zitten in de communicatie, hebben een eigen bedrijfje of zijn freelancer. Ik denk toch wel dat zij me geïnspireerd hebben. Bovendien vind je het dan ook sneller een normale zaak.’

Wensen en aanbevelingen

‘Ik vind het geen slimme keuze als vrouwen hun talenten overboord gooien en thuis blijven om voor de kinderen te zorgen. Op school zag je al dat de meiden vaak beter zijn dan de jongens. Het is toch zonde als je dan vervolgens thuis gaat zitten. Ik zou dat niet willen.’ Omdat de kinderen ouder en zelfstandiger worden, verwacht Erick dat het steeds makkelijker wordt om werk- en zorgtaken te combineren. Mannen die werk en zorg niet combineren, zouden volgens hem moeten beseffen dat het heel leuk is om je kinderen mee te maken en te zien opgroeien. ‘De kinderen leren niet alleen wat van jou, maar jij leert ook van de kinderen. Je hebt veel lol met elkaar. ‘Ik denk ook dat er steeds meer geflexwerkt gaat worden, het zou bijvoorbeeld oplossingen kunnen bieden voor ecologische en economische problemen. We organiseren alles heel strak, maar het is niet van deze tijd dat grote groepen vrouwen buiten het arbeidsproces blijven. Het hoort erbij dat mannen meer zorgtaken op zich nemen en werkgevers moeten dat gaan inzien, meegaan in de nieuwe economie. Ik denk dat steeds meer mannen kiezen voor minder werken of thuiswerken met meer verantwoordelijkheid voor de kinderen.

Zijn tip? ‘Als je het écht wilt, moet je je niet tegen laten houden. Probeer het eens uit. Blijf op de drukste werkdag van de week eens thuis. Ga samen met je kinderen leuke dingen doen.’

Erik

Leeftijd:

49 jaar

Functie:

zelfstandig adviseur toerisme

Kinderen:

twee jongens (8 en 5)

Partner:

leidinggevende bij woningbouwcoöperatie,
fulltime

Combineert werk en gezin door:

van uit huis te werken

‘Ik kan het zelf naar mijn hand zetten’

Motivatie

‘Ik wilde tijd en energie in de kinderen steken. Het is zo ontzettend leuk om erbij te zijn en ze op te zien groeien.’

Strategie

Erik schat in dat hij gemiddeld vier dagen per week werkt. ‘Ik werk niet echt fulltime en neem meer vakantie. Ik ben zzp-er en werk met name voor (kleinere) overheden.’ De kinderen gaan allebei naar de basisschool in de buurt. Erik zorgt vrijdags voor de kinderen, zijn partner op woensdagmiddag. Op maandag, dinsdag en donderdag komt er een oppas aan huis voor de opvang na school. Tussen de middag is er opvang op school, dat wordt door de buitenschoolse opvang geregeld. De jongste krijgt dan aangepaste opvang, in een kleiner groepje, zodat hij rust heeft en op zijn gemak kan eten. Eriks jongste zoon heeft een aangeboren energiestofwisselingsziekte die zich uit in spierzwakte en inspanningsintolerantie. Daardoor heeft hij extra zorg nodig. Hij gaat naar een gewone school, maar kan niet zo ver lopen. ‘Naar school brengen doen we om de beurt. Dat spreken we goed af. We zorgen er ook altijd voor dat we ’s avonds rond half zes thuis zijn. We ontbijten samen en eten ook ’s avonds samen. Dat is belangrijk om de dag door te spreken en ruimte te hebben voor elkaars verhaal.’ De vakanties zijn altijd wat lastiger. Die neemt Erik meestal voor zijn rekening, omdat hij het meest flexibel is. ‘In de zomer heb ik sowieso wat meer ruimte. We vinden het ook veel te leuk om dingen samen te doen.’

Tactiek

‘Ik ben bij de geboorte van ons eerste kind al een dag minder gaan werken. Mijn vrouw ging toen ook vier dagen werken. We hadden het aanvankelijk niet zo op die kinderdagverblijven, we vonden het van die snottebellenoorden. Daarom hadden we drie dagen gastouderopvang, helemaal prima. Maar toen die ermee ophield, is hij toch naar een kinderdagverblijf gegaan en hij vond het er super leuk. Later werd dat de buitenschoolse opvang.’ Erik was destijds directeur van de regionale VVV. ‘Ik was de baas en kon het dus zelf regelen.’ Maar in die functie kon hij zich niet meer ontwikkelen en hij wilde meer met de inhoud van het werk bezig zijn.

‘Ik wilde voor mezelf beginnen, liefst in het buitenland. Je weet dat het dan tien jaar hard buffelen wordt. En dat je het moet doen als de kinderen klein zijn, anders gaat het niet meer.’ Maar er kwam een kink in de kabel na de geboorte van de jongste zoon. ‘Na drie maanden bleek dat hij zich niet goed ontwikkelde en na veel onderzoek werd een energiestofwisselingsziekte bij hem geconstateerd. Dan ga je niet ergens in de rimboe zitten, het Radboudziekenhuis dat hierin is gespecialiseerd, zit hier om de hoek. Ik stond toen al met een been in de zelfstandigheid en dat dit gebeurde is eigenlijk nog een duwtje in de rug geweest.’

Huidige werkgever

‘Ik ken de wettelijke regelingen. Maar nu ik zelfstandig ben zijn die niet van toepassing.’

De voor- en nadelen van combineren

Flexibiliteit is het belangrijkste voordeel dat Erik kan benoemen. ‘Ondanks het feit dat ik opdrachtgevers heb die eisen aan me stellen, geeft het idee dat ik het zelf naar mijn hand kan zetten enorm veel ontspanning. Verder kan ik er op de belangrijkste momenten bij zijn. De kerstviering op school, of het vieren van een verjaardag. Dat vind ik heel waardevol.’

Nadelen zijn er ook. ‘Je moet het allemaal zelf doen. Werken aan huis betekent dat je nooit klaar bent, altijd bereikbaar bent. Je moet de kinderen leren dat als de telefoon gaat, het niet altijd een vriendje is. Je kunt de deur van het kantoor niet zo maar achter je dicht trekken. Maar de kinderen weten dat. Weten ook dat als ik thuis aan het werk ben en de oppas is er, dat ik er niet ben voor ze. Je moet er goed mee omgaan, anders kom je niet tot rust. ‘Omdat wij het alle twee zo doen, kom je bovendien weinig aan elkaar toe. Daarom plannen we eens per maand een avond om iets samen te doen. Het is net of je twee bedrijven runt, je eigen bedrijf en je gezin.’

Belemmerende en stimulerende factoren

‘We waren al wat ouder toen de kinderen kwamen. Je kijkt wat anders tegen carrière en zo aan. Je hoeft niet meer zo nodig. Je weet financieel wat je nodig hebt om rond te komen en je hebt al een appeltje voor de dorst bij elkaar gespaard.’ Hij wilde tijd en energie in de kinderen steken. ‘Niks stond ons in de weg. We konden het lijden om 20 procent minder inkomen te hebben. Het kon met het werk. Natuurlijk heb je de angst of het wel gaat lukken. Een vaste baan geeft een hoop zekerheden. Het is nu hollen of stilstaan. Ik ben een éénpitter, ik heb geen hulp, je moet jezelf verkopen, niemand verzint het voor je. ‘Je ziet hier veel vaders op het schoolplein staan, dat is heel normaal. We hebben vrienden die het net zo doen als wij. Maar ook een aantal heel ambitieuze vrienden, die werken zich zes slagen in de rondte. Sommige werken bij heel commerciële bedrijven, daar ligt het toch anders.’ Hij hecht niet aan sociale status. ‘Ik ben niet bang om niet voor vol aangezien te worden. Maar ik zou geen fulltime huisman willen zijn, dat vind ik niet spannend genoeg.’

Wensen en aanbevelingen

Erik zou het moeilijk vinden als hij terug zou moeten naar zijn oude situatie. Maar wensen heeft hij ook: ‘Er zouden een paar dagen meer in de week moeten zitten. De dagen en weken gaan zo onvoorstelbaar snel voorbij. Het is wel doorbuffelen, je moet er wel wat voor doen. Dat is niet erg, als je maar je rust pakt. Een half uurtje de krant lezen in de zon, ’s avonds een glaasje port, of even samen praten.’ Heeft hij aanbevelingen voor mannen die werk en zorg willen combineren? ‘Gewoon doen. Het begint ermee dat je gewoon moet durven zeggen dat je om die reden minder wilt gaan werken. Waarom zou dat voor een man anders zijn dan voor een vrouw? Het zit voor een deel ook in de hoofden van mannen. Het is een kwestie van echt willen, lef hebben en doorzetten.’ Maar werkgevers moeten natuurlijk ook hun steentje bijdragen. ‘Als de man lef moet hebben om te durven vragen om minder te gaan werken, moeten bedrijven daar niet moeilijk over doen. Het hoort ook bij het maatschappelijk verantwoord ondernemen. We moeten het in een MVO (maatschappelijk verantwoord ondernemen) award opnemen.’

Thijn

Leeftijd:

39 jaar

Functie:

cameraman

Kinderen:

dochter (5) en zoon (2)

Partner:

zelfstandig kunstenaar/ontwerpster

Combineert werk en gezin door:

vanuit huis te werken

‘Je kunt ze
maar één
keer zien
opgroeien’

Motivatie

‘Dat ik mijn kinderen vaker zie, is erg leuk. En het zien opgroeien maak je maar één keer mee. Het gaat zo snel.’

Strategie

Thijn en zijn partner werken beide als zelfstandig ondernemer. Hun werktijden zijn flexibel en variëren per week. Voor de geboorte van hun zoon verhuisden ze naar een groter huurhuis met mogelijkheden voor woning en bedrijfsuitvoering. Thijs partner werkt één dag per week bij een ontwerpbureau, de overige dagen thuis. Gemiddeld werkt Thijn veertig uur per week, maar het aantal uren wisselt per week en is afhankelijk van zijn opdrachten. In gezamenlijk overleg wordt vastgesteld wie wat doet. Heeft de een het druk, dan doet de ander wat meer en andersom. ‘We hebben een kalender in de keuken hangen waar alles op wordt geschreven. Als mijn partner op de kalender dagen voor zichzelf claimt, moet ik daarom heen mijn werk regelen.’ Op maandag past een van de oma’s op. Momenteel zorgt Thijs partner meer voor de kinderen dan hij. Een groter deel van het inkomen wordt door hem geleverd.

Tactiek

De keuze van Thijn voor zijn huidige patroon van werken en zorgen komt voort uit de waarde die hij hecht aan zelfstandigheid en vrijheid. ‘Ik ben al heel lang zelfstandig, eerst als drummer, later als ondernemer. Het is een keuze voor een manier van leven waarmee je ook je huishouden en de zorg voor je kinderen vormgeeft. Het heeft wel risico’s, want als ik mijn been breek, verdien ik geen geld. Ik ben er niet voor verzekerd.’ Dat ze het pand waarin ze wonen en werken, niet hebben gekocht is een lekker idee. ‘We kunnen de huur opzeggen en kleiner gaan wonen en zijn dan toch nog steeds bij elkaar.’

Huidige werkgever

‘Bij de geboorte van onze oudste had mijn partner geloof ik wel een soort ouderschapsverlof, want toen werkte ze nog in een café. Als je zelfstandige bent, is het ook niet zo gemakkelijk te achterhalen of je ergens recht op hebt. Het heeft bij ons een paar jaar geduurd voordat we het helder kregen.’

De voor- en nadelen

‘Ons patroon van thuiswerken heeft als voordeel dat ik de kinderen veel meer zie dan de gemiddelde huisvader die ’s ochtends om acht uur de deur uitgaat.’ In een drukke periode komt het weleens voor dat Thijn de kinderen in een week alleen ’s ochtends ziet. ‘Dan verheug ik me op het weekend.’

Het vanuit huis werken heeft zijn keerzijde. Het is onrustiger. ‘Als de kinderen thuis zijn, kan ik niet op mijn gemak hier beneden mijn werk doen, want ze vallen je toch lastig. En als mijn vrouw op haar atelier boven aan het werk is, trekken ze naar haar. Dan is ze toch weer met de kinderen bezig in plaats van rustig te werken.’ Zolang de kinderen klein zijn gaat het goed, want dan slapen ze meer of liggen in de box. Nu ze wat ouder zijn, willen ze vermaakt worden. ‘Met de jongste ben je nog continu bezig. Dus als ik niet aan het draaien ben, kan ik niet tegen mijn partner zeggen: ik werk vandaag thuis en ga in mijn hok zitten. Dat kan soms vervelend zijn als je in je hoofd hebt dat je iets wilt afmaken. Je moet je dus flexibel opstellen.’ Thijn gaat in elk geval minder uit dan vroeger, ‘omdat ik moe ben. Maar ik speel nog steeds in een band, en we oefenen een of twee keer per week. Je moet veel gericht je tijd indelen.’

Belemmerende en stimulerende factoren

‘Mijn moeder begon pas te werken toen ik de deur uit was. Ik was de jongste van vijf. Een heel open huishouden, waar veel kon. Vriendjes waren altijd welkom. Mijn vader was er alleen ’s avonds. Hij was niet altijd een heel aardige man als hij thuis was. Hij was moe van zijn werk en de baas. Zo wil ik het later niet, dacht ik.’

‘Ik moet zeggen dat ik mezelf soms betrap op gedrag dat ik van huis uit heb meegekregen. Ik heb me ertegen verzet en toch overkomt het me. Ik kan bijvoorbeeld snel kribbig worden als de kinderen lastig zijn. ‘We hadden wel vanaf het begin besloten, dat we de kinderen niet naar de crèche zouden brengen. De liefde en het gevoel van thuis, dat vind ik belangrijk. Bovendien was die crèche gewoon veel te duur voor ons. ‘Mijn partner heeft meer moeten inleveren de afgelopen tijd. Zij heeft minder aan de kunst kunnen werken. Het is dus een beetje uit balans geraakt, maar dat is een keuze, want anders zouden we hier niet kunnen wonen.’

Wensen en aanbevelingen

‘Het is steeds zoeken naar evenwicht tussen werk en zorg. Deze maand was ik meer thuis en dan kan mijn partner weer meer haar eigen dingen doen. In februari was het voor mij weer erg druk. In zo’n periode ligt de druk weer meer bij mijn partner. Dat kan dan ook wel eens exploderen. ‘Ik verheug me op de periode dat de jongste ook naar de basisschool gaat. Dan hebben we van ’s morgens half negen tot drie uur weer alle ruimte terug. Dan kan mijn partner ook weer meer werken in haar atelier.’

Thijn zou niet weten welke tip hij toekomstige vaders zou kunnen geven. ‘Je kunt het niet uitleggen hoe het is om ineens vader te zijn. Het overkomt je.’

Deze brochure is een uitgave van:

Jeugd en Gezin

Postadres: Postbus 16166 | 2500 BD Den Haag

Bezoekadres: Parnassusplein 5 | 2511 VX Den Haag
t 0800 8051 (ma t/m vrij 8.00 – 20.00 uur).

Voor meer informatie kunt u terecht
bij de medewerkers van Postbus 51.

www.jeugdengezin.nl

Design: hAAi, Rotterdam

© Jeugd en Gezin | April 2010
Publicatie-nr. DVC-10200

